

Thầy Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Thân mến! Các bạn yêu thơ thăm Văn N TH của thi sĩ Nguyễn Văn Vô Cùng.

Nhà thơ NGUYỄN VĂN VÔ CÙNG

Quê quán: Thành Hãn, Quảng Trị

Định cư: Silver Spring, Maryland, Hoa Kỳ từ 1994.

Đã xuất bản:

-**Trông Về Chiều Quê** (tuyển tập thơ Đón mừng luật của 5 tác giả), 2003

-**Văn Xưa** (thơ), 2004

◻ Nam Quốc Sĩ Nhân Hà...

“Nam quốc sĩ nhân hà...” tiếng vọng ngân

Thơ ngòi ánh thép rừng tim nhân

Uy danh sấm dấy vùng quan
Dũng khí triu dăng chôn hời t
Là a hân soi hàng phở ng bán n
Gồm m thiêng truy d u k a dân
Non sông hoa g m sao đành c t
V qu c hay là ch v thân?

□

Vùng Lên

Hỡi Ngươi ơi Con Dân Nước Việt!

Bức thuốc nguy cấp đã đến giờ
Triều đình vẫn rớt lủ vô nhân
“Voi giày m t” vui lòng gi c
“R n c n gà nhà” xi t c dân (*)
Đông hời máu trào đau x t c
Tây nguyên r ng nát t i h ng lân
Hỡi ngươi ơi con Việt t muôn n o
Hãy đứng vùng lên ch ng i ng n!

□ (*) T c ng Việt Nam:

- R c voi v giày m t
- Công r n c n gà nhà

Giới Vết Nợng Phai

Giới Chờ phôi ng xa

Góc phôi hoang vu chi u quán tr
Nhìn quanh mây v n kín ngang tr i
Phôi chẳng cảm c nh ng i cô l
Nên h t m a s u trút ch ng v i

Bài thơ ch vi t tr u h n em
Đâu gi a tr n ai bóng dáng tiên
Có lúc n ng v n theo l i m ng
Mà quên nhân th l nh màn đêm

L u th c ng bút đ m hoa
Sao nh n giảng đ y v i bóng ta?
Say kh t có l n châm l a đ t
Th tan thành khói n o giang hà

Nh t m nh h n say đ em t ng ch
Tình th còn v n chút nào phai nguôi
Chi u buông bóng ng ngày hiu h t
Xin gi bên tr i v t n ng phai

Cuối Năm, Nhớ Bên Xe Thép

Nguyễn Văn Vô Cùng (tên thật Phan Ngọc Dũng)

Ngày cuối năm, buồn, tau nhớ mi!
Xa nhau mà chỉ ng phút phân kỳ
Thơ ng mà a gió ng p mùi tân kỳ
Đã a tuy t s ng vùi n i bi t lý
Manh áo tr n x a, s u th cu c
Chỉ c xe ngày cũ, ti c xuân thì
R u nào h m ni m hoang l nh
Quán v ng bên đ ng ch h i chỉ

Hỏi người mai về n cũ

Ai về nhớ n hỏi c i mai x a
Về n cũ tang th ng tr i m y mùa?
Thân h n d p vùi bao tr n gió
R còn ng p úng nh ng ngày m a?

Ước hình số ai năm tháng
Ngọt lá đàn cành kẻ sớm trưa?
Hay đã khuất trong lùm cây dãi
Cho hồn xuân lạc ngấn sương trưa?

□

Lời chúc đêm cuối năm

Chúc xuân xin hãy quên ly nầy
Chúc mùa tình quê giờ trờn đây
Chúc nồm c mau qua thềm khở nồm
Chúc ngổn i sớm thoát cớ nh lờ u đây
Chúc già lờ y nghĩa khuyên đi u thi n
Chúc trờ đem tài hóa vờn may
Chúc lờ a yêu thờ ng tràn bóng tời
Chúc men hờ nh ngỏ lờ i dâng đờ y

□ □ □ □ **Ly Khách**

Nồm c mọt, đờ i chia mờ y ngã ba
Chân mây nồm ng nấu phờ i đầu nhà
Đàn cầm nhờ c hát không thành đi u
Đờ t lờ nh cây trờ ng biờ ng trờ hoa
Đã trờ ng cờ n sờ u đêm lờ thờ

Chưa liên vết số bui can qua
Trăm chi u gió cuốn hồn ly khách
Vn mng bên tr i ti ng kh i ca

R u h ng mùa cũ

Chi u nay pha r u h ng mùa cũ
Đem u ng nghe bu n th m t n đầu
Men bao năm vàng n i nh
Khói d n m y ng tr ng ni m đầu
N c non đã r đôi b nh c
C m áo còn v ng m t chén s u
Say kh t quên mình n i quán tr
N o v c h n đ ngày sau

Ba M i Năm...

T ngày bóng gi c l n qua sông
C lý còn đâu nh ng m n n ng
Thôn n quăng gàu ph i ru ng n
M c đ ng x p sáo đ chi u không
Tên thay, đ ng cũ thành xa l
Ch đ i, nhà x a b ng l nh lũng
Th m c nh đ a đày giăng kín n o
R i ta bi n bi t đã bao đông

Trách ta bi n bi t đã bao đông
Có lúc lòng mang n i th n thùng
T m áo n i c m ra l n qu n
V n th chén r u mãi lộng bông
H n quê oán đ ng v ng mây xám
Đ t c i s u loang gi t máu h ng
Ngo nh l i ba m i mùa đ v
N c non sao ch bi t v i trông?

N c mình sao l i ch v i trông?
M t b c tranh quê r n cõi lòng

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Anh lính hao gầy bên phôi ch
Ngồi i tù khô héo giã xiêng gông
Ba m i năm trêng, đau còn ng p
M y ch c mùa tang, oán v n ch ng
Đ t l thân h đêm đ i sáng:
Sáo xa l i tr i, lúa xanh đ ng

Sáo xa vi vút, lúa xanh đ ng
M i c bao gi m i tr bông?
Xót c nh l c loài khi qu c bi n
S u tình chia r bu i gia vong
Thân no, non n c quên cùng kh
Áo m, quê h ng m c bão bùng
Quên n i nh c nh n say l c thú
M c ng i đêm t i v n đèn chong

Th ng ai đêm t i v n đèn chong
Đ i sáng quê h ng r n ti ng c ng
Đ t cũ h i sinh tròn c nguy n
H n xa siêu thoát th a ch mong
Mái đ u năm tháng dù pha b c
Ng n l a ni m tin v n r c h ng
M a t nh tr i quang ngày m l i
Trùng phùng gi t l có ai đong?

Tháng 3-2005

▣ Tật Vội Ngồi Ta

Thôi thì cứ tật vội ngồi ta!
Xuống chợ tìm mua chút rau u trà
Trà ướp hương xé nào chớ bán
Rau u chợ mùa cũ có ai pha?
Treo dây pháo đũa, búi thêm giầy
Sợa chớ u mai vàng, dán lúi hoa
Mắt thoáng ngòm ngùi: xuân đó nhỡ,
Kho trãi nay cũng cấn rãi a?!

Kho trãi nay cũng cấn rãi a?!
Ai cuội chân mây vội nãi nhà
Tật đũa thêm vớ ng niếm nhũ cũ
Xuân vớ lúi giời thoáng buồn xa
Bao năm đũa t m còn xé xác
Muôn thuở tình quê chợ ng nhũ t nhòa
Mở búp lóa nng hng n p m i
Tội mng thôi hũ t nhng phong ba

▣ Bên Bụi Bên Lũ

Có mắt dòng sông tuối nhũ
êm đũa chớ y giũa hũ n tôi
và có trắng vàng bũ n cũ
đi theo tũ n cuội chân trãi

khúc sông bên bụi bên lũ
khó nghèo ai bũ làng đi
tình quê chan hòa muôn thuở
ngũ t ngàu bên nũ bên ni

làng tôi trãi n sông nũ c xiũ t
vũ c sâu khó nũ i nhũ p cũ u

bên kia làng em thân thiếp
đò ngang mảy bợn tìm nhau

ngồi c xuôi dòng đượi gió bợn
ngày vớ bợn đá rêu phong
sóng xao đôi bợn tiếc nuối
lữ bợn ngồi cũng vớ ng không

có phở dòng sông quởn quởi
tờ khi cợn lữ trút vớ
sông đau vớ t hợn đợ mãi
mẫy khúc sông buợn lê thê

gặp em chiểu hoang xớ lợ
chuyện xớ a bên lợ bên bợn
ngồi xớ a chia lĩa mẫy ng
riêng mình vớ c thớ m đợ n côi
2008

☐☐ Xuân Thì

Duyên xớ a bèo bợn t có ra gì
Tờ buợn lợ u đày mớ i miết đi
Kờ phớ i long đong vùng tuyết đợ a
Ngớ i mau phai lợ t chớ n kinh kờ
Càng cãm lữ giớ c bao niớ m hợn
Thêm ngán cho đợ i mớ t chớ si
Chuyện cũ quớ t mớ còn đợ lợ i
Trách sao thân gái buợn xuân thì

Đọt Mái Lũu Thơ

thơ Nguyễn Văn Kinh Bắc

Mong chôn Lam Kiều gặp dáng tiên (1)
Tro tàn bùng dấy lửa con tim
Nhập chày lòng đong trãi mây biếc (2)
Sóng cồm trào dâng bệ mặt huyênh
Mặt nua đui hoang số u vùi i
Vài mồi tuối lòng mong cùng duyên
Phiên xin gửi theo dòng nước
Đọt mái lũu thơ m m t mi n!
1995

(1) Lam Kiều: Tên chi c u b c qua sông Lam thu c huy n Lam Đ n, t nh Th m Tây (Trung Hoa). Ngày x a, nàng Vân Anh g p Bùi Hàng cho chàng m t bài th , ý b o đ n Lam Kiều thì s g p tiên. Sau hai ng i g p nhau ó r i k t làm v ch ng.

(2) Chày: Do ch "Lam Kiều ng c ch ": Bùi Hàng giã thu c Lam Đ n b ng chày ng c, g p Vân Anh và k t làm v ch ng.

Đêm M V C Lý

Mở lòng cớ lý buôi lên yên
Vó ngả a xua tan nhỡ ng ỹ phiến
Hái giỡ sim lông vùng thỏ o đã
Tìm bỡ y sáo sỡ u chỡ n trang viên
Bỡ n phỡ ng ỹ n đỡ n thỡ i trai trỡ
Mỡ t cỡ nh an bỡ n tuỡ i vãn niên
Chỡ t tỡ nh hỡ n say, chuông báo thỡ c
Trên tỡ ng đã đỡ mỡ y hỡ i liên

Sau Cỡ n Khói Lỡ a

Khói lỡ a qua rỡ i chuyỡ n áo nhung
Rỡ ng sâu mòn mỡ i đỡ p tao phùng
Ai ngỡ i rỡ xác ngày man rỡ
Nào kỡ thành ma xỡ ỹ lũng
Hỡ ng khói vỡ t vỡ tim quỡ n buỡ t
Nỡ c non lý tán đỡ se chùng
Chén sỡ u không rót sao tràn ngỡ p
Trăm nỡ i vỡ i đỡ y đỡ u thỡ y chung

Ỗ Ỗ Ý Xuân

Ỗ ng Quý

Xuân đã vỡ đây, đã vỡ đây
Lòng xuân rỡ o rỡ c, ý xuân say
Dang tay ôm cỡ đỡ t trỡ i ỹ i
Góp gió hỡ ng vỡ ỹ rỡ u cay

Tiỡ c đã đỡ n rỡ i em vỡ i ta
Còn chỡ ai nỡ a khỡ c giỡ qua
Tìm đâu nhân thỡ ngỡ i tri kỡ
Thỡ p sáng lên nào ngỡ n nỡ n hoa

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

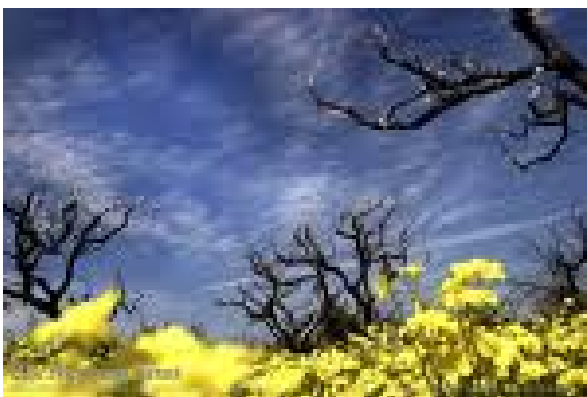
Nâng chén đi em rượu u v n n ng
H n ng xa còn đ m v i non sông
Đ i d n ng cu n ng lo n bao trùng sóng
Em v n bình yên gi a b n Đông

Hãy uống đi em chén ng t ngào
Xuân đâu riêng ch n mai đào
H n em xuân ng p ngàn hoa quý
Đ n ng xuân pha r c r màu

U n ng n a đi em ti c ch n ng tàn
Cho th n ng p ý, nh c dâng tràn
Cho h n ng t a ngát mi n hoan l c
Cho th m mùa xuân gi a th gian
1982

N ng

N ng mai ng p m nh v n xa
Ai ch n ng ph n cho v a men say
B m vàng bay, b m vàng bay
Lung linh bông c i tháng ngày hoa niên

Xuân

Xuân là phồn thịnh nào, mùa xuân già,
Xuân vui hay chờ tháng năm qua?
Xuân trẻ đáng ngắm nhìn sao phở
Xuân buồn dài giọng nói buồn nhà
Xuân tươi đẹp trẻ đẹp đêm dã thú
Xuân sống non nước buồn phong ba
Xuân nào đẹp là lò hòng cũ
Xuân mới là xuân thật mới mà!

Đêm Xuân Đẹp Khách

Thêm một xuân qua một tuổi đời
Đêm dài lâu lâu chờ sự vui
Bao lần dâu bể, bao phiến lá rơi
Mùa xuân cũ hòng vong, mùa xuân đời
Xót lòng mai khô, bình rượu nở
Thường hòng cảnh xuân héo, đẹp đẹp vui
Khói hòng tàn nhàn xuân rơi
Mà quyên tìm ai mãi cười trẻ

Trên Bàn L

Chiều hui quỳ nh đứng chân trên bàn
Ngó quanh mình chờ sóng nước lao xao
Lời vờ quê vờ cười cười gió gào
Mênh mông nh, tái tê buồn trên phố

Quê hòng đó đêm trẻ đẹp buồn nói
Nỗi đau dài âm thầm mùa xuân
Mình vờ xa hòng hòng ánh trăng rằm
Đẹp cười cười, ngời cười chia lìa, tan vỡ ...

Biết bao kẻ kéo lê ngày sống đời
Chiến chinh tàn, thân thể chòng còn nguyên
Góc phố vờ a hề lam lũ truân chuyên

Còn nhớ thu canh thù đêm chi nhớ nuy n

Tạm m chí trí non xa d ng lén
Ng i b n tù lìa b cu c th ng đau
Biết còn không hay tan v i bi n dâu
Nh tan gi a lãng quên ng i b i b c

Trên bàn tiệc ai c t i dĩ dĩ dĩ dĩ
Chi n h u, ân tình... r u đã m m môi
T nh dĩ y bên mình m t dĩ ng tanh hôi
Bao m ng cu ng ngôn bay l t

Trên trang báo ai t ng b ng dĩ u đá
K ng c mình là gi c ch ng ai xa!
Đoàn k t b ng thành t ng xa hoa
C ý, vô tình, h a mù tung khói

V t băng ho i đã lan tràn m i i
T m dĩ dĩ sao n dĩ dĩ rách thêm
Danh hảo ch c h chi gi a màn đêm
Khi non n c còn điều linh t i nh c

V n còn đó m t quê h ng tr c m t
C hoa ch n ng m n y ch i xanh
Đ t i h i sinh, cây trái ng t lành
V sông cũ nh ngày trên b n l !

Xuân Quán Trữ

Chén rượu mừng xuân còn đi đó
Tri âm gọi cớ a... hay luống gió?
Mai vàng năm ấy rưng rưng sân
Tuy tưng bầy giỗ giãng kín ngõ
Hái lộc cành non lá đã khô
Xuất hành hàng tưng tưng chớ a tưng
Ai đem sơn phở nàng xuân
Giờ a cớ nhữ trử đông nử quán trử ?

Nói Với Nàng Thơ

Áo cớ m đử t mử i tình thử
Ngửử i trách ta sao lử i tử ng lử
Mử y chử nhử t nhòa chân hóa o
Đôi vử n khử p khử nh hử u hoàn vô
Sử u đêm mử ng mử nguử n thử cử n
Tử i bử c lử u ly cuử c sử ng hử
Đã bẻn duyên rử i, vai đử u nử ng
Chút tình ai nử đử thành tro

Chiêu Niệm Mọt Dòng Sông

(Thân tình bạn hữu đã lên
bên dòng Thạch Hãn - Quảng Trị)

□

Dù phiêu bọt cuội chân trôi
Dòng sông xa vắng mọt đời thi t tha
Đáy vực mỵ dẫy phù sa
Là búi mỵ chông quan hà tái tê

Thầy chung mọt tình quê
Thăng trầm sông vọt vọt yêu thơ ng
Sông nhò lòng mọt bao dung
Dù cho trôi mỵ phò hòng cuội đời

Trăng xa buồm đời giã trôi
Cùng sông thơ hòng bao ái ân!
Trách chi trai gái phàm trần
Sông trăng hòng còng xuân đời dào!

Ngàn xa sông đã ngọt ngào
Ru đời bồng tiêng thì thảo non
Đời bao ghềnh thác chon von
Sông bao khúc uồn quồn hòng t sinh

Lên lên đã thầy bên mình
Mọt dòng sông p tình quê hòng ng
Mọt hôi vọt nọt đời vòng ng
Dòng sông tuội nhò vọt thơ ng c m

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tên: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thơ: 7913; Ngày: 23 Tháng 9 Năm: 2010 20:41

Một hôm sông hát lòng
Lòng sông mảy khúc trổ vò tháng ngày
Ngăn sông đắp đắp ai bày
Cho bao uất nghẹn dâng đày nguỵ sông

Sông đau ngói cũng xé lòng
Một vùng máu trên dòng sông quê
Còn nghe bên đắp cuống mê
Từng cơn lũ đắp nên hèn căm!

Bên trời thiên lý xa xăm
Hồn sông xa vắng nghe gợn tấc gang
Như dòng sông, trời vờng trắng
Như sông, trắng cũng vờ vàng héo hon!

Chiều Cỏ Đồi

Sông chiều dẫu cũ bèo heo may
Vết áo thời gian cuống quít bay
Bên vờng trổ vờ hèn góa ph
Bâng khuâng tình tởn c sông đày

Cảm Đón Tác Phẩm

NGHÌN THƠ NG Đ T M

(thơ & thơ ha ca Vũ H i)

Tiêng lòng ai khéo dệt đống ng t
Vòng quyên chân ng i v i d u x a
H n n c ph t ph t ng nét ch
Tình quê lãng đấng m i v n th
Tình hoa dệt m say dòng m c
Truyền thơ ng quê cha v ng ng n c
Gi t l đ m hoa thành tác ph m
Ch TÌNH g i l i tr n ni m m !

T ng Phùng H u C m

Góc b duyên đ a l c ch n đào
Quan san dệt ng đ u chút tình trao
Đ c trong th s làn mây thơ ng
Đen b c nhân tình dệt sóng xao!
Chén r u bu n vui con n c chuy n
V n th khéo v ng bóng trăng hao
T ng tri m y k đ i xuôi ng c
Nh c th y tình mong mãi dệt dào
Vũng Tàu. 1990

Có M t Thơ i Hoa Niên

Có m t thơ i hoa niên
Lòng ch a bi t mu n phi n
C n m a vùi m ng m
Gi t n ng m h n nhiên

C n chi câu h n th
Tình đ p t a trăng quê
Đ n s nh gu c m c
Đình x a nh ng h i h

Trang v nháp h c trò
C n bút t p làm th

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Thơ bay vờn cỏi nh
Con bươm vàng ngón ng

Thơ hoa niên rỏi qua
Cỏi đời phở sân nhà
Đêm dài cỏi n mng đ
Đỡ vờ và chia xa

Ngỏi i cuỏi biỏi n đỏi u non
Đôi guỏi c mỏi c không còn
Bên đình ai vàng võ
Tiỏi ng tỏi c kỏi nỏi non

Cuỏi n vỏi nháp ngày xỏi a
Tan theo khói bỏi i mỏi
Câu thơ còn sót lỏi i
Mỏi t chút tình ngây ngô
2006

Đêm Thơ c Làm Thơ

(tỏi ng Đỏi Quý Sáng)

Không thơ cũng trỏi ng mỏi y canh tàn
Trăm mỏi i quan hoài chỏi ng chỏi u tan
Chán cỏi nh đỏi i chen tỏi ng nhỏi p thỏi
Cỏi m lòng ai gỏi i nhỏi ng lỏi i han
Câu thơ ngỏi ng nghỏi u năm vỏi n lỏi c
Trang giỏi y ê chỏi mỏi t đỏi u than
Thỏi đỏi u hỏi n mai tình vỏi n sáng
Nhỏi vỏi ng đỏi ng mỏi lỏi t qua màn

Phỏi Lỏi

Cỏi cỏi ng rỏi m vàng tuỏi i nhỏi
Buỏi c ngỏi i năm tháng lỏi u ly
Nỏi ng mỏi a bên trỏi i mỏi y nỏi i
Vỏi ng hoài mỏi i bỏi c chân đi

Nhà thơ ng trâu bò gỏi ghé
Già a đũa ng phở lủ công quay
Núi mả ng bê con gỏi p mả
Nổi sủu nhân nghĩa mả phai

Mả i lủn nghe tin thỏ i tiủt
Chuủn chuủn nhủ đũa heo may
Cá bả ng bả ng mang hòn sủi
Lủt nào củn tuủi thủ ngậy

Hí trủ ng tủ nh say củi khóc
Tìm đâu mả t thoáng đũa n sủ
Phủn sơn bồi dày nhân thủ
Sốt niủ m cay đũa ng ngu ngủ

Giủ ng hát vô hủn ngái ngủ
Giủ a vùng mả ng mả buủn tênh
Lủp lánh đèn đêm phủ lủ
Mả t trủ i phân hóa mông mênh

Thơ Hết Cát

Thân ta hết cát bãi sông đũa
Mả a nủ ng phù trủ m mả y củc củi
Trủn gió tung mù lủ ng núi thủ m
Ngủn tríủ u củn biủt củi trủng khủ i
Bao năm xủ lủ hủn tan tác
Mả t thoáng củn xủ a mả ng rủ i bủ i
Non nủ củc đêm trủ vủ ng nguyủ t xủ
Mả ta hết cát lủ c bên trủ i!

Xuân Giã Ngày Đông

Ai lấy ngày đông vờ dáng xuân
Phải chăng con tảo biển xoay vờ?
Bài ca lạc điệu vang hồi vọng
Tổ quốc vô duyên rồi tiếng nói
Dẫm chén rượu sông mà tiếng còi
Mặt cảnh mai già đổ nghinh tân
Đường xa thăm biển chôn mả tuyết
Cái hồn xuân quang cũ là ai!

Chút Nắng Ngày Đông

Nhặt nhòa chút nắng giã ngày đông
Có để cho người biết lạnh không?
Giấc mơ nắng hồng quan cảng phố
Nỗi sầu thân thể lìa mệnh mông
Đau hồn non nước bẽ mặt trang sòng
Thần kiếp p mầy râu róc cánh hồng
Chút nắng chôn a làm tan giá tuyết
Nên ngày xuân ấm vờ còn trong!

~~~~~ **Bên Đồi**

(Nhân dịp tin vờ mặt mầu quàng cáo trên đường phố Đài Loan
rao bán cô dâu Việt Nam đăng trên Việt Báo ra ngày 15-3-2006)

Mười hai bẽn lẽn nào trong?
Sóng dạt thướt tha em lả cựa dòng
Cay đắng quê người thân lả nhũ o
Nhấc nhấc đất lả cựa nh long đong
Từng cựa nếm đắng đất nếm i lả u tía
Hóa món hàng rao chửa bẻi hững
Bóng tối đả đây chan tối hững
Hỡi ai mà chửa xót xa lòng!

Hỡi ai mà chửa xót xa lòng?
Oan trái bao giờ mả trớ xong
Đêm trớ đau thướt tha bẻi dã thú
Ngày dài tan tác đất cuống phong
Nhìn trớ quê cũ mây giăng kín
Nghe trái tim xỏ máu chửa y rỗng
Vóc lả u thân cô người có biệt
Em tôi mòn mả nhửa chửa mong

Xuân và Cuộc Đi Đi

Tuổi xuân gió mùa ngàn
Nghe tiếng cựa nếm đới râm ran tháng ngày
Tang bẻi ng thổi cũng cựa cây
Hững xuân sả người khói non tây mả t mù

Người đi xa lên núi mà tu
Người đi sau lên núi thân từ từ đi
Pho kinh tiếng cựa nh đất đi đi
Buốt đau tim óc rả rả thướt da

Vườn xuân thổi chửa còn hoa
Ngựa ngày luống sả quanh nhà lung lay
Em buồn áo mả chửa ng may
Mả xuân se lả nh lả ng gởy ruống sâu

Hỡi xuân lả lả mả sả c mả
Đình xa mả u cũ hững đau vả t vả
Sông xuân đá cuống nả m tr

Ngõ ông quăng giỏ làm thơ khóc mình

Thơ Văn Xuân Hoài Niệm

Mùa xuân này em có vẻ quê mùa
Thăm giùm anh vẻ n cũ có còn xanh
Tội gì c mai tình trứng d n bao l n
Xem có n n hoa nào k p T t

Ra giếng ng n c c nh bên cây b k t
Thức múc lên em nhé m t đôi gàu
Ung giùm anh c n khát đã ch lâu
Anh biết m ch v n ngon nh ngày tr c

Mé đ u sân xa là hàng th c d c
Trở ng m i năm anh đón k p xuân v
Em ng ngàng vì ngôi đ rêu che
M nh ch u v n trong um tùm c d i

Nhà anh đó cái n n hoang trở ng tr i
Hãy b c vào xông đ t sáng Xuân này
Ch bàn th là khóm s y lung lay
Th p nén nhang em nói l i m ng tu i

C nén nghe em đ ng sa gi t t i
S đ u năm đ u tháng “m t may xa”
Dù cây đa b n cũ ch ng còn l a
L i gi n d ng i quê mình v n đ p

Ra v n sau có con đ ng cong h p
Lũy tre già ph bóng bu i tr a êm
Nh Xuân xa v r n rã bên th m
L t bánh ch ng anh tìm tre kh m lá

Em ch th y h m bom và đ n phá
V t th ng th i chinh chi n ch ng li n da
Mùa Xuân v gió réo khúc bi ca
Cho t y bu t c n đau đ i dâu b

Em th y bây giờ Mùa Xuân Quê M
Thành c tích và n i nh r ng r ng
Chén r u m ng năm m i ch n quê h ng
T i giùm anh lên m nh v n hoài ni m!

Ly H ng Phú

Sông Hãn m s ng;
 Núi Mai ng gió.
 C a Vi t còn đây;
 Khe Sanh v n đó.
 Đ a danh nào ng y đông tây;
 Khí ti t n r ng ng i kim c .
 Thiên tai rông rã, lau m hôi d t i ni m vui;
 Bom đ n t i b i, g t n c m t băng qua v n khó.
 L i hi n cha d y thu x a;
 N t đ p m trao t nh .
 Trai thanh gái ch duyên dáng bao đ i;
 Nhân ki t đ a linh oai hùng m y thu .

***

Nh ng t ng mái tranh nghèo, đ i yên vui t ng đ t khói lam;
 Đâu ng c n sóng d , h n nát tan bao vành l a đ .
 D p d nh v n n c n i trôi;
 Kh c kho i c n nhà th ng kh .
 V n khoai ru ng lúa, ti ng li m khua qu đ i t ng cây;
 X ng máy công tr ng, âm búa đ ng h n oan d i m .
 Ch n l u dày da di t, đ em t ng đ em l nh ti ng t quy;
 N i ph xá bu n tênh, m t đ i m t ghê loài cú v .
 Th đ o suy vi;
 C ng th ng b ngõ.
 Ng i yêu ng i ph i ngó tr c nhìn sau;
 Thú ghét thú nên mài răng nh n m .
 K ch t mòn thoi thóp đ u sông;
 Ng i s ng d tàn h i cu i ch .
 Thiên đ ng: sách cũ tr tráo t ng trang;
 Đ a ng c: than h ng kh đ au trăm h .
 Tr ng s n v n h , ngày thê l ng mong thoát trùng vây;
 Đông h i sóng gào, đ em hải hùng quy t tìm sinh l .
 Hi m nghèo ch ng khí s n lam, c nh tình áo nã, n i núi r ng vách đá làm bia;
 Oan nghi t cu ng phong h i t c, nhân th ng m ngùi, ch n bi n kh i sóng tri u đ p m .

***

Năm tháng u hoài;
 Phút giây vàng vố.
 Cu i chân tr i n ng b c tha h ng;
 Bên góc bi n tr iu h n c th .
 Có nh ng chi u trên chuy n đ ngang, trao phong th v i, th ng tình yêu gi y tr ng h c trò;
 R i nhi u đ em gi a vùng tuy n l a, chia đ i u thu c tàn, nh bè b n đ ng cam c ng kh .
 H n m v Ái T Nhan Bi u...
 M ng tìm lên Gio Linh Cam L ...

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Chờ Sợi, La Vang chiều vàng bóng đổ, đã hết rồi bao thuở chờ mong;
Bến Đồi, Nguyễn Văn Hoàng áo trắng tung bay, còn mang theo một trời nhưng nhớ.
Mùa phùng Đức Miếu, buổi đời Cơn Tiên;
Ruộng muối Hà La, bến đò Gia Đồi.
Rừng u đông chạ cùn, sự lý hòng mảy chén đũa vôi;
Thơ đời nào khuấy, nhấc vòng quắc tay đêm trăn trăn.

***

Ngồi bên ngói vờn róc niêm tin, đêm dài phôi sáng, nghe thanh bình chim hót vờn xa;
Đốt xa đời còn nghe nhịp thở, hết là rồi buổi, mùa hái sinh hoa chào đời cũ.
Bao nỗi phân ly;
Một ngày hời ng.

▣ Nhớ Ng Khúc Chiều Quê

Có nhớ ng chiều xưa nắng ng nhót màu
Chờ chờ mảy vọt cuội hàng cau
Bên hiên thiều n hong làn tóc
Ngọt đóa phù dung bóng thoáng sù

Chiều xưa có tiếng hát trên sông
Có chuyển đò ngang rón cội lòng
Có nhớ ng ngọt ngây thổi thổi đời
Vội buồn đứu ngọt, nhớ mênh mông

Có nhàn ng chi u quê xu ng mu n mành
Đi ng qua thôn xóm khói s ng giăng
V chu ng thanh th n đàn trâu b c
Đi có can chi ph i v i vàng!

Chi u xa có b p l a r m n ng
L p lánh m t ai n i th n thùng
Đ m nh tình dâng làn khói quy n
Cho ngày qua v i ti t tr i đông

Ôi nhàn ng chi u xa nhàn ng bi n dâu
Nhàn chi u nghe l m nhàn ng ni m đau
Đ đây ch th y chi u cô qu nh
Gi t n ng chi u nay ng n gi t s u!

Đ t Lên Ng n L a

M i trái tim ta, l a m t nùi
Dâng thành tr n b o đ y thù lui
Quê cha v n đ m ni m chua xót
Đ t m ch a khô n i ng m ngùi
Vó ng a truy gian lòng gi c giã
Thanh g m đi t b o chí rền trui
R i mai ta l i v quê cũ
Hát khúc đoàn viên a l vui

Quê tôi

**Chi u chi u ra đ ng ngõ sau,
Ngó v quê m ru t đầu chín chi u.**
 (Ca dao)

Ng i có bi t vùng quê tôi Qu ng Tr
Đ a danh nào cũng lai láng tình th
Ái T chênh vên, Th ch Hãn ng l
Nh L lung linh, C Thành man mác...

Ng i quê tôi bi t s ng đ i an l c
Tr c sân nghèo chăm chút m t v n hoa
Đ t đ u c n khô hoa v n m n mà
V n r ng r hân hoan cùng n ng m

Mùa h gió Lào, mùa đông rét đ m
Đ n r m nhà chung th y nh ng bu n vui
Đêm t sân trắng thi u n ng m ngủi
Mu n theo ch ng th ng m già qu nh qu

Cu c s ng êm trôi nh làn gió nh
Đ t và ng i quy n ch t m i tình quê
M t đ t r ng r ng m i chuy n đi v
Sân ga nh còi tàu v ng v n l !

Cu c chi n bùng lên cho ngày v i vã
Đêm bu n tên súng pháo nh lũng vang
Khe Sanh, Cam L , M Th y, Ph ng Lang...
Vành đai l a, ng c A-T th hi n

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Trên xác chết có nấm cỏ
Vườn còn nguyên nòi
Già tíng reo, bà mẹ
Ôm xác con bồng dồng cỏ

Khói lửa ngợp trời, tang thương khắp nơi
Đi "Mùa Hè Đỏ Lửa" đến ngàn sau
"Đi Lửa Kinh Hoàng" chết ngạt niêm đầu
Cho hoang mạc thay thành phố

Thánh Địa La Vang trời màu gấm
Mồ sùi bên tảng Thánh ngã nghiêng
Chùa Già lam Chùa Tịch Hỷ uy nghiêm
Tan nát bụi vũ thán man rợ

Chàng còn nhớ làng quê và phố
Chàng còn nhớ em, chàng còn đêm
Mãi băng khuôn trăng khuyết rọi bên thềm
Nghe gà gáy, gõ mõ mình bài chầu thu

Bến nước cũ còn sông
Đá u buồm nên kín còi
Gió chiều lên làn nước
Nhớ tình nước thì thềm ai oán !

Quê tôi đó đã bao ngày
Mồ hôi vai chết mãi gánh buồm đau
Bụi trời quê hồng vẩn xám
Bụi quỳ đối vẩn hồng rúc rủa

Dù sương đá hắt chân người rũ rã
Bóng cò uầy đêm tối mù giăng
Chiều bên đò nhìn sóng khói xa xăm
Mở vò thuở sân trắng vò hoa nh
Trở lại giam Ái Tử - 1978

Nhớ ngày Mưa

Nhớ ngày mưa phồng xa buồn ơi!
Đông dục mây đen kín cõi trời
Gió thét tung cơn tràn thềm nh
Cuốn theo xác lá rừng thổi bụi

Nhớ ngày mưa xa xăm đò y m
Có khúc đong dao mãi vọt v
Có bát cơm đò y hồng lúa m
Lầy trời mưa xuông... lầy tình thơ!

Nhớ ngày mưa đò bom rộn vang

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Rời nhàn ng chia phôi nhàn ng l làng
Nhàn ng gi t m a dài hôm ti n bi t
Đá m m chân c ng b c hiên ngang

Nhàn ng ngày m a quê h ng bu n tênh
V n n c gieo neo gi a thác gh nh
Bóng cú r p rình đêm đ a ng c
Con thuy n dân t c c lênh đênh

Nhàn ng ngày m a, ai trên đ u non
T ng m ng thanh xuân r t m i mòn
T ng n i h n cãm in đá núi
M a nào phai đ c t m lòng son

Nhàn ng ngày m a bên kia bu n không
Xóm v ng t em b ru ng đ ng
Góc chái m nhìn bong bóng n c
Th n th con m s m long đong

Nhàn ng ngày m a nhà ai ly tan
Đâu ch binh đao m i b o tàn
Bi n m n còn nguyên ni m th ng h n
Quê ng i ti ng qu c v n râm ran

Nhàn ng chi u m a, chi u m a trong ta
H t xói vào tim khó nh t nhà
Hát khúc đ ng dao ngày tháng cũ
Sao tr i m a xu ng... n i chia xa!

Có Mặt Khung Tr i

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tác Giả: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thứ Năm, 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Có mặt khung trời êm thắm êm
Có hoa có bướm rúc bên thềm
Có con đom đóm nháy chi u cô tịch
Có bến sông xuân chảnh nỉ nỉ m

Có nhàn ng đũa sim vùi cỏi may
Hái sim cùng bướm nhả bao ngày
Cỏi may đan kín thủa thủa dũa
Sao xót xa mình mãi tiễn nay?

Có cánh đom đóm sâu lúa chín vàng
Có mùa gặt mả rợn thôn trang
Chao ôi mùi rạ ban mai y
Đom đóm lữ trong hồn nỉ nhả mang

Có nhàn ng chi u mả rét cuội đông
Có ngổ ngổ thân, có búp than hồng
Búp rang dòn nỉ vui câu chuyện
Chuyện vụn còn, sao búp lữ nh không?

Có nhàn ng đũa ng mả thu hồn hò
Bùn lữ cho nỏ mãi quanh co
Bùn lữ mi chính là gia v
Ngọt chén yêu đũa ng tuôi hủ c trò!

Có nhàn ng bướm bè thân rứt thân
Có đêm thủa trng chuyện xa gần
Bướm dẫu ai biết đũa xuôi ngổ ng
Cho đũa Tiêu Tũa ng nhũa đũa Tũa n?

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tên: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thơ: 23 Tháng 9 Năm 2010 20:41

Có một khung trời mây xám giăng
Ngàn hoa tan vỡ một màu tang
Sâu không hóa bướm vàng bay lượn
Cho kẻ bên trời và kẻ giá băng!

Thơ Về Nh Cua

Anh hùng một đời nếm vị đời
Thân đau ngang phè, đời thối ngay
Mai công xé lặn đời biển u
Một đời nó suốt chén chua cay
Lời thối nuốt hồn trong lòng già
Thật thối ôm sủu già nhai dây
Đã mấy mùa trăng gầy róc bóng
Còn nghe tiếng còi buồm ngoài khơi

Thơ Về Nh Mannequin Trong Tiệc Quê Áo

Ai kia khéo nắn lữ hình nhân
Suy tkiếp phô trng áo lli qun
Ru t rng nh bng khi đt đ
Chân trn dđ y lúc xoay vn
Dinh c chng bn ngày m a gió
Công nghi p nào lo chuy n n n
Thôi có ra chi phng giá áo
V mày bôi m t đ nhàn thân!

Ng i Ph Binh Bán Vé S

Kh p kh nh chân ai l m bi đng
Qua mùa binh l a vn phong sng
Ngày trao bao k ni m hy vng
Đêm gi riêng anh ni chán chng
Đp đ i thân cô thi h u chi n
Ng m ngùi bóng ng bu i tà đng
Ai hay chi c nng là tri k
G đá còn đau c nh đon n trng!

Qung Tr Tha Phng Khúc

“Chim xa rng thng cây nh c i
Ng i xa ng i t i l m ng i i!”
Li ru t thu trong nô
Ý s u man mác c nh đ i tha phng

Đâu Qung Tr quê hng ngày cũ
Đt th hi n p ng i th
Bên dòng Th ch Hãn lng l
Non mai chung th y đón ch hi n nhân

Thơ Nguyễn Văn Cù

Tên: Nguyễn Văn Cù

Thơ, 23 Tháng 9 năm 2010 20:41

Đâu vạt ruộng ngoài sân tuối nh
Chiều tan trong hoa cỏ xào
Nhà ai khói trướng xông xao
Mùi hương đượm quyển vào hồn ai

Đâu quê ngoi trường dài cát trướng
Nhường con đường ngợp ruộng xuân xa
Xuân vạt nao ruộng tuối th
Nghe câu hát tít mà ngợp lòng!

Thôi ly lo non sông nghiêng ruộng
Đầy quê hương đầy lá tham tàn
Xương rọi máu đổ chan
Chia ly tang tóc ngút ngàn trời cao

Lũ ruộng quên gào ruộng thét
Vác đinh ba vết đêm ngày
Trần gian đả ngục là đây
Oán hận nhĩ đã lập đày biền đông

Ôi Quên Truông đượm khô cháy
Đu tàn hoang còn mãi đất này
Vì dòng lệ thấm muôn cây
Nên quê máu ruộng hao gầy xác x

Bên cửa u cửa vọt vọt năm tháng
Vườn mơ vọt mọt sáng quẽ xa
Hôn lên đọt mọt đang ch
Quê nhà sáng giũa màu c T Do
1998

TÌNH XA

(tơng Nguyễn Văn Kinh B c)

Nm mơ tình xa c đã xanh
Mà sao hung nh v n xây thành
Ni m đau năm tháng xoa còn bu t
V t x c th i gian vá ch ng lành
B n cũ v t v con n c l ng
Trăng già tr tr n áng tr i thanh
Th ng tà áo m ng đ i xuôi ng c
Trách mái tóc kia l i n đành...

ĐÒ NGANG

Bao chuy n đ y v i ngày l i ngày
Dù tr a n ng h s m heo may
Đ a ng i m c m c tình trong v t
Ch m ng ban đ u má đ hây
Trăm m i bông l i làn n c r
Đôi b ng n gi a nh p chèo tay
Hôm nay sông c n đồ xa v ng
Ch th y căn chòi v i lão say !

GI LÝ B ch

Ng i xa cũng tr i cu c tang th ng
Cũng trái tim se cũng b i đ ng
Ông ch ng nguôi ngoài s u bi t x

Ta càng chua xót vì ly hôn
Nhà nhà, ông rót ngàn be rượu
Thơ thơ ng n c ta ch m t ánh d ng
Thiên c ai hay v ng nguy t sáng
Đêm nay còn chi u l nh bên gi ng

Chi u Qua Nghĩa Trang Quân Đ i

Bia đá hoang tàn n m m anh
H n tôi chùng gi a bóng chi u nhanh
M t vùng c d i d ng man mác
M y nén nhang tàn đã l nh tanh
Chim đ ng còn ng đ em chi n tuy n
Gió lên g i nh bu i di hành
Ch t nghe ng n l a nh bùng d y
T ch n điều tàn n m m anh

Chi u Cu i Tu n

Chi u cu i tu n ra ph
T ng dòng thác xe tuôn
V nghe đ y n i nh

Thơ Nguyễn Văn Vô Cùng

Tên: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thơ số: 7913; Ngày: 23 Tháng 9 Năm: 2010 20:41

Quán vắng người đi u thôn

Ly bia tràn ký ức
Ràn rã bất thán ngày
Bên đũa còn đũa mắt
Chờ mình ta ngửi đây

Chiều cuối tuần ra chèo
Qua quây thóc lúa đông
Cá tằm hàng trọt mắt
Lướt lờo tiếng chào sông

Gặp người quen biết cũ
Cái bắt tay hăng hăng
Nghe chèo tình đồng đá
Nằm bên lũ cá khờ

Chiều cuối tuần hiu hắt
Theo cùng sóng khói tan
Chút buồn và nhung nhung
Cũng đỡ bớt thời gian!

Thị Nguyễn Văn Vô Cùng

Tên: Nguyễn Văn Vô Cùng

Thị trấn, ngày 23 tháng 9 năm 2010 20:41
